॥ १२ ॥ १३ ॥ मामनुज्ञातुमर्हसि अग्निप्रवेशार्थमितिशेषः ॥ १४ ॥ १५ ॥ इंगितमितिपाठे सखेदरोषभावमित्यर्थः ॥ ईप्सितमितिपाठांतरं ॥ १६ ॥ अप्रकृतिस्थामवस्थां अप्रहृष्टां हर्षहीनां ॥ अचेतनां क्षुभितचित्तां ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ दुःखितामपमानितांमां त्वंनजानीषे नजानासि ॥ अवप्रयोगोधात्वर्थमात्रेआर्षः ॥ इदंचमद

भार्गवस्यकुलेजातादेवस्याक्लिष्टकर्मणः ॥ सहसेहृद्गतंदुःखमवमानंचदुःसहं ॥ १२ ॥ आवांचसहितौदेविप्रविशावहुताशनं ॥ राजातुरमतांसार्धंदैत्यपुत्र्याबहुक्षपाः ॥ १३ ॥ यदिवासहनीयंतेमामनुज्ञातुमर्हसि ॥ क्षमत्वंनक्षमिष्येहंमरिष्यामिनसंशयः ॥ १४ ॥ पुत्रस्यभाषितंश्रुत्वापरमार्तस्यरोदतः ॥ देवयानीतुसंक्रुद्धासस्मारपितरंतदा ॥ १५ ॥ इंगितंतदभिज्ञायदुहितुर्भार्गवस्तदा ॥ आगतस्त्वरितंतत्रदेवयानीस्मयत्रसा ॥ १६ ॥ दृष्ट्वाचाप्रकृतिस्थांतामप्रहृष्टामचेतनां ॥ पितादुहितरंवाक्यंकिमेतदितिचाब्रवीत् ॥ १७ ॥ पृच्छंतमसकृत्तंवैभार्गवंदीनचेतसं ॥ देवयानीतुसंक्रुद्धापितरंवाक्यमब्रवीत् ॥ १८ ॥ अहमग्निंविषंतीक्ष्णमपोवामुनिसत्तम ॥ भक्षयिष्येप्रवेक्ष्येवानतुशक्ष्यामिजीवितुं ॥ १९ ॥ नमांत्वमवजानीषेदुःखितामवमानितां ॥ वृक्षस्यावज्ञयाब्रह्मन्छिद्यंतेवृक्षजीविनः ॥ २० ॥ अवज्ञयाचराजर्षिःपरिभूयचभार्गव ॥ मय्यवज्ञांप्रयुंक्तेहिनचमांबहुमन्यते ॥ २१ ॥ तस्यास्तद्वचनंश्रुत्वाकोपेनाभिपरीवृतः ॥ व्याहर्तुमुपचक्रामभार्गवोनहुषात्मजं ॥ २२ ॥ यस्मान्मामवजानीषेनाहुषत्वंदुरात्मवान् ॥ वयसाजरयाजीर्णःशैथिल्यमुपयास्यसि ॥ २३ ॥ एवमुक्त्वादुहितरंसमाश्वास्यसभार्गवः ॥ पुनर्जगामब्रह्मर्षिर्भवनंस्वंमहायशाः ॥ २४ ॥ सएवमुक्त्वाद्विजपुंगवाग्र्यःसुतांसमाश्वास्यचदेवयानीं ॥ पुनर्ययौसूर्यसमानतेजादत्वाचशापंनहुषात्मजाय ॥ २५ ॥ इत्यार्षेश्रीम० वा० उ० अष्टपंचाशःसर्गः ॥ ५८ ॥

वमाननं राज्ञस्त्वदवगणनमूलमेवेत्यन्यापदेशेनाह ॥ वृक्षस्येति ॥ वृक्षस्यावज्ञया त्रोटनादिलक्षणया ॥ वृक्षजीविनः वृक्षाश्रितपुष्पपत्रादयश्छिद्यंते नाश्यंते ॥ २० ॥ प्रकृतेकिंतत्राह ॥ हेभार्गव राजर्षिस्त्वय्यवज्ञयाहेतुभूतया मांपरिभूय मय्यवज्ञांप्रयुंक्ते ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ इतिश्रीरा० वा० उ० अष्टपंचाशःसर्गः ॥ ५८ ॥ ॥ ७ ॥